

Avskedande av arbetstagare som tillgripit två pallar med rostfritt skrot på arbetsplatsen.

Postadress
Box 2018
103 11 STOCKHOLM
Besöksadress
Stora Nygatan 2 A och B

Telefon
08-617 66 00
Telefax
08-617 66 15
kansliet@arbetsdomstolen.se
www.arbetsdomstolen.se

Expeditionstid
Måndag-fredag
09.00-12.00
13.00-15.00

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2013-12-11
StockholmDom nr 89/13
Mål nr A 46/13

KÄRANDE

Svenska Byggnadsarbetareförbundet, 106 32 Stockholm
Ombud: advokaten Jonas Wiberg, Advokatfirma DLA Nordic KB, Box 7315,
103 90 Stockholm

SVARANDE

1. VVS Företagen, Box 47160, 100 74 Stockholm
2. Caverion Sverige AB, 556052-8753, Box 1810, 171 22 Solna
Ombud för 1 och 2: arbetsrättsjuristen Anita Hagelin, samma adress som 1

SAKEN

ogiltigförklaring av avskedande

Bakgrund och yrkande

Mellan VVS Företagen och Svenska Byggnadsarbetareförbundet (förbundet) gäller kollektivavtal. Caverion Sverige AB (bolaget), som tidigare hade firmanamnet YIT Sverige AB, är medlem i VVS Företagen och därigenom bundet av kollektivavtal i förhållande till förbundet.

Bolaget är verksamt inom installation och service av fastighetstekniska system samt erbjuder fastighetstekniska tjänster. Bolaget har filialer över hela landet. Filialen i Borlänge utför bl.a. service, underhåll och mindre ombyggnationer på Stora Ensos pappersbruk Kvarnsveden. Borlänge-filialen har drygt 20 anställda, varav ca åtta arbetar mer eller mindre heltid på Kvarnsveden.

B.L. är medlem i förbundet. Han är född 1968 och anställdes av bolaget 1986. B.L. har till stor del arbetat på Kvarnsveden och vikarierat som arbetsledare vid ordinarie arbetsledares frånvaro.

Den 24 september 2012 fick bolaget information om att det försvunnit pallar med rostfritt skrot från Kvarnsveden. B.L. erkände att han samma dag med bolagets lastbil kört två pallar med rostfritt skrot hem till sin gård. Dagen därpå åkte en projektledare från Borlänge-filialen hem till B.L. och fraktade, tillsammans med B.L., tillbaka de två pallarna med rostfritt skrot till Kvarnsveden.

B.L. avskedades den 11 oktober 2012 på grund av det inträffade. Parterna är oense om avskedandet var lagligen grundat.

I kollektivavtalet mellan VVS Företagen och förbundet finns en bestämmelse om avskedande som i sak överensstämmer med 18 § anställningsskyddslagen.

Efter resultatlösa tvisteförhandlingar har förbundet väckt talan mot VVS Företagen och bolaget.

Förbundet har *i första hand* yrkat att Arbetsdomstolen ska

1. förklara att avskedandet av B.L. är ogiltigt,
2. förplikta bolaget att till B.L. betala lön med 40 333 kr per månad från den 11 oktober 2012 till och med den 31 mars 2013 och med 15 333 kr per månad från och med den 1 april 2013 till dag för huvudförhandling i målet, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 25:e i respektive månad till dess betalning sker,
3. förplikta bolaget att till B.L. betala allmänt skadestånd med 180 000 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning (den 26 mars 2013) till dess betalning sker.

För det fall Arbetsdomstolen skulle finna att det inte föreligger grund för avskedande, men väl saklig grund för uppsägning, har förbundet *i andra hand* yrkat att Arbetsdomstolen ska

1. förplikta bolaget att till B.L. betala ekonomiskt skadestånd med 45 617 kr per månad för perioden från och med den 12 oktober 2012 till och med den 31 mars 2013 och med 5 768 kr för perioden den 1–11 april 2013, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 25:e i respektive månad till dess betalning sker,
2. förplikta bolaget att till B.L. betala allmänt skadestånd med 100 000 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning (den 26 mars 2013) till dess betalning sker.

VVS Företagen och bolaget (arbetsgivarparterna) har bestritt yrkandena. För det fall lön ska utgå i enlighet med förstahandsyrkandet har vitsordats 30 328 kr per månad från den 11 oktober 2012 till och med den 31 mars 2013 samt 5 328 kr per månad från och med den 1 april 2013 till dag för huvudförhandling i målet. För det fall ekonomiskt skadestånd ska utgå i enlighet med andrahandsyrkandet har vitsordats 34 301 kr per månad för perioden från och med den 12 oktober 2012 till den 31 mars 2013 och med 2 008 kr för perioden den 1–11 april 2013. Sättet att beräkna ränta har vitsordats.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

Arbetsgivarparterna

S.L., som är enhetschef för filialen i Borlänge, kontaktades sommaren 2012 av Stora Enso, som hade upptäckt att det försvunnit rostfritt skrot från Kvarnsveden. Eftersom Stora Enso inte hade någon misstänkt informerades samtliga entreprenörer om problemet i syfte att dessa skulle informera sina anställda om att det inte var tillåtet att ta material från pappersbruket. S.L. tog upp frågan på ett filialmöte den 20 juni 2012 där bl.a. B.L. deltog. S.L. meddelade att det varken var tillåtet att ta med sig eller sälja skrot från pappersbruket. Bolagets anställda skulle istället följa Stora Ensos riktlinjer för hur material och skrot ska sorteras. Stora Enso hade avtal med Ragnsells som innebar att Ragnsells köpte bl.a. metallskrot från Stora Enso.

Den 24 september 2012 fick S.L. information om att B.L. hade lämnat pappersbruket i bolagets lastbil med pallar fyllda med metall. När S.L. konfronterade B.L. erkände denne att han samma dag med bolagets lastbil kört hem två pallar med rostfritt skrot. Han berättade att han tänkte använda materialet för att tillverka en brunn på sin gård.

Det var fråga om två pallar med vardera fem pallkragar. Pallarna var fyllda med både nytt och gammalt rostfritt skrot. När det återlämnades till pappersbruket vägde B.L:s kollegor skrotet som uppgick till 840 kg. Vid den aktuella tidpunkten var dagspriset för rostfritt skrot 8,50 kr per kg. Det totala värdet på skrotet var således 7 140 kr. Dessutom hade pallarna och pallkragarna ett värde på 60 kr per del, dvs. totalt 720 kr. Värdet på det tillgripna ska beräknas utifrån värdet på rostfritt skrot. B.L. hade tagit enbart rostfritt skrot inifrån pannhuset och inte det blandskrot som ligger utomhus i Ragnsells gröna containrar och som har ett lägre värde.

Bolaget såg mycket allvarligt på det inträffade. En liknande händelse hade inträffat vid Stora Ensos pappersbruk i Skutskär något år tidigare. En av bolagets anställda hade där tillgripit egendom på ett liknande sätt. Det hade fått till följd att bolaget förlorade serviceavtalet med Stora Enso. Bolaget var oroligt att även förlora serviceavtalet för Kvarnsveden, ett avtal som hade en omsättning på 12 miljoner kronor per år. Bolaget var gentemot Stora Enso öppet med vad som hänt, vilket Stora Enso uppskattade. Bolaget har därför inte förlorat serviceavtalet med Kvarnsveden.

B.L:s arbete bygger till stor del på förtroende. Kvarnsveden är ett av Sveriges största pappersbruk och bolagets anställda arbetar inom pappersbrukets hela område. Det är inte möjligt för bolaget att ha uppsikt över sina anställda utan bolaget måste kunna lita på att de anställda följer de regler och riktlinjer som bolaget och Stora Enso uppställer. B.L. vikarierade vid den aktuella tidpunkten som arbetsledare. Han fungerade således som bolagets representant på arbetsplatsen och var den som Stora Enso kontaktade vid frågor. Skyldigheten att följa regler och riktlinjer är än mer central för en arbetsledare. B.L. har under arbetstid använt bolagets lastbil för att tillgripa egendom från en av bolagets kunder trots att han var medveten om att det var otillåtet. B.L. uppvisade genom sitt agerande ett synnerligen dåligt omdöme vilket resulterade i att bolaget helt tappade förtroendet för honom.

Anställda hos Stora Enso har möjlighet att ta hem skrot efter att ha frågat en överordnad och efter att ha betalat en symbolisk summa. Detta saknar betydelse för bedömningen av B.L:s agerande, dels eftersom den möjligheten bara gäller Stora Ensos anställda och inte anställda hos entreprenörer, dels eftersom B.L. faktiskt inte hade frågat om tillåtelse.

Genom uppgifter från A.S., som tidigare var granne med B.L., har framkommit att B.L. vid åtskilliga tillfällen körde med bolagets lastbil till sin gård. A.S. har även sett att B.L. haft stora mängder rostfritt skrot på sin gård. Bolagets uppfattning är att detta tyder på att händelsen den 24 september 2012 inte var en engångsföreteelse. Bolaget befarar att B.L. istället satt i system att ta rostfritt skrot från Stora Enso vid de tillfällen då han varit arbetsledare och därmed förfogat över bolagets lastbil.

Bolaget gick efter avskedandet den 11 oktober 2012 igenom B.L:s arbetsplats. Det visade sig att han i sina fyra verktygslådor förvarade totalt 28 vinkelslipar/toppslipar. Förvaringen av sliparna var i strid med bolagets riktlinjer som B.L. var väl införstådd med, bl.a. som en följd av att frågan ofta togs upp på filialmöten. Bolagets verktygshantering innebär att bolaget köper de verktyg som behövs för varje projekt. Efter avslutat projekt lämnar bolaget tillbaka verktygen till verktygsförsäljaren och får då tillbaka 65 procent av värdet. I och med att B.L. inte återlämnade verktygen i rätt tid gick bolaget miste om denna återbetalning. Även om bolaget eventuellt kan få tillbaka pengarna sedan verktygen har återfunnits har en skada redan uppkommit i och med att verktygen har kostnadsförts på fel projekt. I vart fall har bolaget drabbats av en skada i och med att bolaget i så fall erhåller återbetalning mycket senare än vad som skulle skett om B.L. återlämnat verktygen i tid. Bolaget befarar att B.L. i mycket stor omfattning brutit mot bolagets riktlinjer för verktygshantering. Inom bolaget brukar varje projekt ha en verktygskostnad om ca 25 kr per timme. Filialkontoret i Borlänge har emellertid under lång tid haft en verktygskostnad för sina projekt om ca 40 kr per timme. Efter att B.L. avskedats har verktygskostnaden sjunkit till ca 25 kr per timme.

I november 2011 uppdagades att B.L:s tidsrapportering inte överensstämde med den tid han arbetat, varvid bolaget höll ett allvarligt samtal med honom.

För det fall bolaget ska betala lön eller ekonomiskt skadestånd ska denna beräknas på lön om 30 328 kr per månad (174,30 kr per timme och i snitt 174 arbetstimmar per månad). Det är riktigt att B.L:s årsinkomst under 2011 var 484 000 kr, vilket motsvarar 40 333 kr per månad, samt att semesterersättning utgår med 13,1 procent enligt kollektivavtalet.

Sammanfattningsvis har B.L. den 24 september 2012 tillgripit två pallar med rostfritt skrot. Detta var ingen engångsföreteelse, utan han har även tidigare tagit rostfritt skrot från Stora Enso. Vidare har han i strid med givna instruktioner förvarat 28 vinkel-/toppslipar i sina verktygslådor. Han har även i november 2011 gjort sig skyldig till felaktig tidsredovisning. Han har härigenom grovt åsidosatt sina åligganden i anställningen och bolaget har haft rätt att avskeda honom.

Förbundet

Bolaget har anklagat B.L. för stöld hos Stora Enso. B.L. har inte olovligen tagit egendom som tillhör någon annan med tillägnelseuppsåt. Någon skada har inte uppstått. B.L. har aldrig erkänt att han stulit från Stora Enso eftersom flera av stöldrekvisiten inte är uppfyllda.

Den 24 september 2012 blev B.L. tillfrågad av enhetschefen S.L. om han tagit hem rostfritt skrot. Han bekräftade att han hade gjort det. Det var fråga om gamla uttjänta delar som, om han inte tagit hem dem, skulle ha slängts i containern för metallskrot. Det var tillåtet ta hem skrot efter att ha tillfrågat en överordnad samt i vissa fall efter att ha betalat en mindre symbolisk summa. Det kan således inte ha varit fråga om ett olovligt tagande. Han var dock, efter filialmötet i juni 2012, medveten om att det inte var tillåtet att sälja metallskrotet vidare.

B.L. tänkte använda skrotet till att bygga en djurbrunn på sin gård. Lastpallarna och pallkragarna tänkte han lämna tillbaka så småningom eftersom de endast var transportemballage. Han hade således inte tillägnelseuppsåt till lastpallarna och pallkragarna. När han fick klart för sig att bolaget ville att skrotet skulle återlämnas till Stora Enso hjälpte han till att återtransportera materialet. Mängden skrot uppgick till max 150 kg eftersom B.L. själv klarade av att skjuta på pallarna. Skrotet slängdes i en grön container med annat metallskrot. I containern blandades olika sorters metall vilket innebär att värdet blev mycket lågt. Dagspriset för blandskrot uppgick vid den aktuella tidpunkten till mellan 70 öre och 1 kr per kg. Med hänsyn till att Stora Enso uppenbarligen betraktade skrotet som i princip värdelöst, vilket visas av att det slängdes tillsammans med annat metallskrot, kan det ifrågasättas om det verkligen uppkommit någon skada.

Det faktum att skrotet återlämnats innebär också att varken Stora Enso eller bolaget drabbades av någon skada. Händelsen vid Stora Ensos pappersbruk i Skutskär kan inte ligga till grund för slutsatsen att bolaget riskerade att förlora Stora Enso som kund även vid Kvarnsveden. Uppenbarligen har affärsrelationen inte påverkats av händelsen eftersom bolaget fortfarande har kvar Stora Enso som kund.

B.L. har inte – som bolaget påstår – satt i system att ta rostfritt skrot från Stora Enso vid de tillfällen då han varit arbetsledare. Anledningen till att grannen A.S. kontaktade bolaget med sina uppgifter var att han ville skada B.L. eftersom de blivit osams med varandra angående en häst. Det finns helt legitima förklaringar till att grannen sett bolagets lastbil på B.L:s gård. B.L. har nämligen haft rätt att ta med sig lastbilen hem efter en arbetsdags slut om han ska åka till ett annat arbete dagen efter.

Bolagets påstående om att B.L. brutit mot bolagets riktlinjer för verktygshantering tillbakavisas. Förbundet bestrider dels att B.L. hade fyra verktygslådor med sammanlagt 28 vinkelslipar/toppslipar, dels att de verktyg som fanns i verktygslådorna hade hanterats på ett felaktigt sätt.

De påstådda bristerna i tidsrapporteringen ligger långt tillbaka i tiden och saknar betydelse för bedömningen av avskedandet av B.L.

Sammanfattningsvis har B.L. avskedats utan att det ens förelagat saklig grund för uppsägning. Avskedandet ska därför ogiltigförklaras och B.L. har rätt till lön samt allmänt skadestånd. Om Arbetsdomstolen skulle finna att det inte förelagat grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning har B.L. rätt till allmänt och ekonomiskt skadestånd.

Den yrkade lönen alternativt det yrkade ekonomiska skadeståndet är beräknat på den årslön som B.L. hade 2011, dvs. 484 000 kr. Det motsvarar en genomsnittlig månadslön på 40 333 kr.

Utredningen i målet

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. Vid denna har på begäran av förbundet hållits förhör med B.L. samt med klubbordföranden för Svenska

Pappersindustriarbetareförbundet vid Kvarnsvedens pappersbruk, S.W. På arbetsgivarparternas begäran har hållits förhör med enhetschefen S.L. och med grannen A.S. Parterna har också åberopat viss skriftlig bevisning.

Domskäl

Tvisten

Tvisten rör huvudsakligen frågan om B.L., genom att ta två pallar med rostfritt skrot från Stora Ensos pappersbruk i Kvarnsveden, grovt har åsidosatt sina åligganden mot bolaget och om bolaget därför haft rätt att avskeda B.L. enligt 18 § anställningsskyddslagen.

Rättsliga utgångspunkter

Arbetsdomstolen har i flera tidigare avgöranden haft att ta ställning till frågan om avskedande av arbetstagare som har gjort sig skyldiga till tillgreppsbrott (se t.ex. AD 2010 nr 18, AD 1995 nr 121, AD 1990 nr 91 och AD 1989 nr 25). Arbetsdomstolen har då framhållit att tillgreppsbrott, som riktas mot arbetsgivaren eller begås på arbetsplatsen, utgör allvarliga förseelser varigenom den anställda på ett väsentligt sätt åsidosätter sina skyldigheter (jfr prop. 1981/82:71 s. 72). Rättspraxis innehåller åtskilliga exempel på att ett sådant agerande har bedömts vara så grovt, att arbetsgivaren ansetts ha rätt att omedelbart upplösa anställningsförhållandet genom avskedande. Frågan om det i det enskilda fallet finns fog för att skilja arbetstagaren från anställningen genom avskedande beror dock på en samlad bedömning av både förseelsen som sådan samt omständigheterna i övrigt.

B.L:s agerande

I målet är följande klarlagt. B.L. har tagit två pallar med vardera fem pallkragar fyllda med rostfritt skrot från Stora Ensos pappersbruk Kvarnsveden. Stora Enso är en av de största kunderna till B.L:s arbetsgivare. B.L. körde på arbetstid hem pallarna i arbetsgivarens lastbil. Han vikarierade vid denna tidpunkt som arbetsledare.

Parterna är inte överens om metallens vikt och värde samt om B.L. hade tillåtelse att ta hem den.

B.L. har berättat följande. Stora Enso har ett återvinningssystem som innebär att metallskrot blandas i containers. De anställda på Stora Enso får ta hem skrot efter att ha frågat någon ansvarig på bruket. På filialmötet i juni 2012 blev han och hans kollegor informerade om att det inte var tillåtet att sälja skrot vidare. Budskapet var underförstått att det liksom tidigare var tillåtet att ta hem skrot för eget bruk. Han tog den 24 september 2012 hem skrot som blev över när han städade sin arbetsplats i pannhuset. Det var enbart s.k. 200-rör och det fanns inte plats för särskilt mycket i pallarna eftersom bitarna inte kunde travas i varandra. Han kunde själv rubba på pallarna så vikten kan inte ha överstigit 150 kg för båda pallarna. Han glömde bort att be om tillstånd eftersom han snabbt ville komma tillbaka till pappers bruket.

Enhetschefen S.L. har berättat följande. Vid filialmötet i juni 2012 informerade han om att Stora Enso kontaktat honom och påtalat att det är förbjudet att ta hem material från pappersbruket. B.L. yttrade sig vid mötet och sa något i stil med ”det är lugnt, ingen av oss skulle göra det”. Han blev chockad när han den 24 september 2012 fick klart för sig att B.L. tagit hem rostfritt skrot. B.L:s kollegor kontrollvägde pallarna efter att de transporterats åter till pappersbruket. Varje pall vägde 420 kg. Pallarna innehöll en hel del nytt rostfritt skrot som såg ut att vara kapat i lämpliga längder för att kunna lastas i en pall. Han såg att det s.k. chargenumret fanns kvar på flera delar. Chargenumret syns inte på äldre material. Företrädare för Kvarnsveden hade i olika sammanhang påtalat att rostfritt skrot verkade försvinna från pappersbruket. Om pappersbruket t.ex. beställde 30 meter rostfria rör, men endast använde 18 meter, var det ofta oklart vart resterande 12 meter tog vägen. Det fick sin förklaring när det uppdagades vad B.L. gjort. Priset för rostfritt skrot uppgår till 10 kr per kg. Att köpa in nya rostfria rör kostar betydligt mer.

Vad gäller förbundets påstående att B.L. hade tillåtelse att ta egendomen gör Arbetsdomstolen följande bedömning. Det är en självklar utgångspunkt i arbetslivet att arbetstagare inte får ta egendom som tillhör arbetsgivaren eller annan utan tillåtelse från egendomens ägare. Det krävs inte av arbetsgivaren att denne särskilt framhåller den saken för arbetstagarna.

I målet är det utrett att Stora Enso under sommaren 2012 kontaktade sina entreprenörer med anledning av att det försvann rostfritt skrot från pappersbruket. Entreprenörer uppmanades att ta upp frågan med sina anställda i syfte att samtliga dessa skulle vara medvetna om att det inte var tillåtet att ta med sig rostfritt skrot från pappersbruket. Det är ostridigt att frågan togs upp på ett filialmöte under sommaren där bl.a. B.L. närvarade. Parterna har olika uppfattning om exakt vad som sades på filialmötet. Redan av vad B.L. själv berättat framgår att det, enligt hans uppfattning, var tillåtet att ta med sig skrot hem först efter att ha frågat någon ansvarig på pappersbruket samt eventuellt betalat en symbolisk summa. B.L. hade den 24 september 2012 inte frågat någon ansvarig på pappersbruket samt inte heller betalat något för det. Redan av B.L:s egna uppgifter står det således enligt Arbetsdomstolen klart att B.L. visste att det han gjorde var i strid med Stora Ensos regler. Det finns enligt Arbetsdomstolen inget som talar för att B.L. faktiskt trodde att han hade rätt att ta hem de två pallarna med rostfritt skrot utan att dessförinnan få tillstånd.

När det gäller värdet av det som B.L. tagit gör Arbetsdomstolen följande bedömning. Det ostridigt att värdet på lastpallarna och pallkragarna uppgick till totalt 720 kr. Förbundet har invänt att pallarna bara skulle fungera som transportemballage och att B.L. avsåg att lämna tillbaka dessa. Arbetsdomstolen noterar att lastpallarna och pallkragarna fanns kvar på B.L:s gård när skrotet hämtades tillbaka och att B.L. i förhöret inte berört om han avsåg att återlämna pallarna. Det saknas därför enligt Arbetsdomstolen anledning att bortse från lastpallarna och pallkragarna när värdet på det tillgripna ska uppskattas. Beträffande metallens vikt framgår redan av B.L:s berättelse att vikten uppgick till åtminstone 150 kg. Frågan är om värdet på det rostfria skrotet ska beräknas utifrån priset för blandskrot som förbundet gjort gällande (ca 1 kr per kg) eller utifrån priset för rostfritt skrot som bolaget hävdade (ca 8,50 kr per kg). Utan att ta definitiv ställning i frågan konstaterar Arbetsdomstolen att lastpallarna, pallkragarna samt det rostfria skrotet hade ett inte obetydligt värde. Genom att

frånhändas egendom med ekonomiskt värde har Stora Enso drabbats av skada. Detta förhållande påverkas inte av att egendomen kommit till rätta efter att B.L. ertappats (se t.ex. Jareborg & Friberg, Brotten mot person och förmögenhetsbrotten, 2010, s. 143 f.).

Sammanfattningsvis har B.L. olovligen tillgripit egendom som tillhörde Stora Enso till ett inte obetydligt värde i syfte att själv behålla den.

Har bolaget haft rätt att avskeda B.L.?

Som redan redovisats har Arbetsdomstolen flera gånger slagit fast att tillgreppsbrott, som riktas mot arbetsgivaren eller begås på arbetsplatsen, utgör allvarliga förseelser varigenom den anställde på ett väsentligt sätt åsidosätter sina skyldigheter. Frågan om det föreligger grund för avskedande måste emellertid bedömas utifrån samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Som försvårande omständigheter kan nämnas om tillgreppet skett genom att arbetstagaren visat förslagenhet, utnyttjat sin ställning eller om arbetstagaren haft en särskild förtroendeställning (se t.ex. AD 1986 nr 38).

I det nu aktuella fallet ska särskilt beaktas att B.L. tillgrep det rostfria skrotet vid en tidpunkt då han tjänstgjorde som vikarierande arbetsledare. Han lämnade pappersbruket under arbetstid samt använde sin arbetsgivares lastbil för att kunna utföra tillgreppet. Det finns inte skäl att ifrågasätta bolagets uppgift om att ett sådant agerande från en anställds sida är ägnat att allvarligt äventyra affärsrelationen mellan Stora Enso och bolaget.

Med hänsyn till B.L:s ålder, arbetslivserfarenhet och arbetsuppgifter hos bolaget framstår hans handlande som helt oförsvarligt. Det har inte framkommit någon för B.L. förmildrande personlig omständighet. Med hänsyn till det anförda måste bolaget anses ha varit berättigat att med omedelbar verkan skilja honom från anställningen genom avskedande. Förbundets talan ska följaktligen avslås.

Vid denna bedömning saknas anledning att gå in på bolagets påståenden om att tillgreppet den 24 september 2012 inte var en engångshändelse, om de 28 vinkelsliparna/toppsliparna samt om brister i tidsrapporteringen.

Rättegångskostnader

Med hänsyn till utgången i målet ska förbundet förpliktas att ersätta arbetsgivarparterna för deras rättegångskostnader. Den yrkade ersättningen är skälig.

Domslut

1. Arbetsdomstolen avslår Svenska Byggnadsarbetareförbundets talan.
2. Svenska Byggnadsarbetareförbundet ska ersätta VVS Företagen och Caverion Sverige AB för deras rättegångskostnader med 200 000 kr avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom tills betalning sker.

Ledamöter: Jonas Malmberg, Dag Ekman, Berndt Molin, Karl Olof Stenqvist, Göran Söderlöf, Håkan Löfgren och Margareta Zandén. Enhälligt.

Rättssekreterare: Malin Broman Lindfors